

Bruksela, 7 września 2026 r.
(OR. en)

12848/26

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0257 (NLE)**

**ENER 551
RELEX 1116
COWEB 107
COEST 646**

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	7 września 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 464 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w odniesieniu do wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie UE

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 464 final.

Załącznik: COM(2026) 464 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.9.2026 r.
COM(2026) 464 final

2026/0257 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w odniesieniu do wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie UE

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady odnosi się do wniosku, który ma zostać przedstawiony w imieniu Unii i zatwierdzony jej głosem na forum Rady Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w związku z planowanym systemem wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych między państwami członkowskimi UE a dziewięcioma umawiającymi się stronami Wspólnoty Energetycznej niebędącymi członkami UE.

Przewiduje się, że stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii, zostanie przedstawione Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w celu przyjęcia przez ten organ w dniu 30 listopada 2026 r. podczas posiedzenia w Wiedniu w Austrii. Przed tym posiedzeniem, w dniu 24 listopada 2026 r., również w Wiedniu, odbędzie się posiedzenie Stałej Grupy Wysokiego Szczebla Wspólnoty Energetycznej, na którym kwestia ta zostanie omówiona i zatwierdzona w celu jej przyjęcia przez Radę Ministerialną

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Traktat o Wspólnocie Energetycznej

Traktat o Wspólnocie Energetycznej¹ ma na celu stworzenie stabilnych ram regulacyjnych i rynkowych oraz utworzenie jednolitej przestrzeni regulacyjnej handlu w ramach sieci energetycznych poprzez wdrożenie uzgodnionych elementów dorobku prawnego UE w dziedzinie energii w państwach niebędących członkami UE, które są stronami tego traktatu. Traktat wszedł w życie z dniem 1 lipca 2006 r. Unia Europejska jest jego stroną². W Traktacie o Wspólnocie Energetycznej dziewięć stron spoza UE określa się jako „umawiające się strony”.

2.2. Rada Ministerialna i Stała Grupa Wysokiego Szczebla

Rada Ministerialna zapewnia realizację celów określonych w Traktacie o Wspólnocie Energetycznej. W jej skład wchodzi po jednym przedstawicielu każdej z umawiających się stron i dwóch przedstawicieli UE. Zgodnie z art. 47 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej Rada Ministerialna opracowuje ogólne wytyczne polityk, przyjmuje środki (decyzje lub zalecenia) oraz akty proceduralne. Każda ze stron (w tym UE) ma jeden głos, a Rada Ministerialna stosuje różne zasady głosowania w zależności od omawianego przedmiotu głosowania. Zgodnie z art. 78 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej Rada Ministerialna może podejmować działania tylko wtedy, gdy reprezentowane są dwie trzecie stron. Wstrzymanie się od głosu nie liczy się jako oddanie głosu. W art. 85 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej określono wymóg, zgodnie z którym planowany projekt decyzji przyjmuje się jednomyślnie.

Stała Grupa Wysokiego Szczebla jest organem pomocniczym Rady Ministerialnej. Zgodnie z art. 53 lit. a) Traktatu o Wspólnocie Energetycznej przygotowuje ona prace Rady Ministerialnej, obejmujące porządek obrad i akty, które mają zostać przyjęte przez Radę Ministerialną. W jej skład wchodzi po jednym przedstawicielu każdej z umawiających się stron i dwóch przedstawicieli UE. UE dysponuje jednym głosem. Zgodnie z art. 78 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej Stała Grupa Wysokiego Szczebla może podejmować działania tylko wtedy, gdy reprezentowane są dwie trzecie stron. Wstrzymanie się od głosu nie liczy się jako oddanie głosu.

¹ Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 18.

² Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 15.

2.3. Planowany akt Rady Ministerialnej

Niniejszy wniosek w sprawie decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczy stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do decyzji Rady Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych między państwami członkowskimi UE a dziewięcioma umawiającymi się stronami Wspólnoty Energetycznej spoza UE, zawartej w załączniku do proponowanej decyzji Rady.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

W projekcie decyzji Rady Ministerialnej 2026/xx/MC-EnC, zwanym dalej „projektem decyzji”, określono warunki i procedury wzajemnego uznawania między państwami członkowskimi UE a umawiającymi się stronami gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez właściwy organ umawiającej się strony lub państwa członkowskiego UE. Przewidziano w nim środki w zakresie egzekwowania i środki ochronne służące ochronie integralności systemów gwarancji pochodzenia w UE i u umawiających się stron.

W art. 19 ust. 11 dyrektywy (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych³ ustanowiono system wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia między państwami członkowskimi UE i umożliwiono jego rozszerzenie na państwa trzecie, pod warunkiem że UE zawarła z danym państwem trzecim umowę w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia wydanych w UE i kompatybilnych systemów gwarancji pochodzenia utworzonych w tym państwie trzecim.

W 2021 r. Rada Ministerialna Wspólnoty Energetycznej dostosowała i przyjęła dyrektywę (UE) 2018/2001 w ramach Wspólnoty Energetycznej. Należy zatem rozszerzyć unijny system wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia na dziewięć umawiających się stron Wspólnoty Energetycznej spoza UE (zwanych dalej „umawiającymi się stronami”).

Rozszerzenie to ma nastąpić w drodze niniejszego wniosku i załączonego projektu decyzji, którego ewentualne przyjęcie przewidziano na listopad 2026 r.

Projekt decyzji ministerialnej opiera się na tytule IV Traktatu o Wspólnocie Energetycznej, który umożliwia Wspólnocie Energetycznej przyjęcie środków celem utworzenia wspólnego rynku pozbawionego wewnętrznych granic dla sieci energetycznych. Zgodnie z art. 85 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej Rada Ministerialna Wspólnoty Energetycznej musiałaby przyjąć projekt decyzji ministerialnej jednomyślnie. Po przyjęciu projekt decyzji byłby prawnie wiążący dla wszystkich umawiających się stron, a także dla UE i jej państw członkowskich, zgodnie z Traktatem o Wspólnocie Energetycznej i z TFUE.

Po przyjęciu projekt decyzji ministerialnej wejdzie w życie we Wspólnocie Energetycznej zgodnie z art. 42 ust. 1, art. 47 lit. b), art. 76, 84 i 85 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Ministerialnej, powinno polegać na zatwierdzeniu wniosku przedłożonego Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej dotyczącego projektu decyzji w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony i przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, a także na zatwierdzeniu głosowania

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

przez Unię w Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej za przyjęciem tego projektu decyzji.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Ministerialna jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Akt, który ma przyjąć Rada Ministerialna, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 76 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej, który stanowi, że decyzja jest prawnie wiążąca wobec tych, których dotyczy, oraz z art. 40 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej, który stanowi, że środki przyjęte na podstawie tytułu IV Traktatu o Wspólnocie Energetycznej mają mieć zastosowanie do terytoriów, do których stosuje się Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz do terytoriów umawiających się stron Wspólnoty Energetycznej.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi opierać się na jednym celu.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do kwestii energii i zasadniczo nie mają charakteru fiskalnego. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 194 ust. 2 TFUE.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 194 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w odniesieniu do wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat o Wspólnocie Energetycznej („traktat”) został zawarty przez Unię decyzją Rady 2006/500/WE z dnia 29 maja 2006 r. i wszedł w życie z dniem 1 lipca 2006 r.
- (2) Zgodnie z art. 47 lit. b) i art. 76 traktatu Rada Ministerialna może przyjmować środki w formie decyzji lub zalecenia.
- (3) Zgodnie z art. 42 ust. 1 Wspólnota Energetyczna może przyjąć wspomniane środki celem utworzenia wspólnego rynku pozbawionego wewnętrznych granic dla sieci energetycznych. Po przyjęciu środki te są wiążące dla Unii i wszystkich umawiających się stron Wspólnoty Energetycznej zgodnie z art. 40 traktatu.
- (4) Stworzenie stabilnych ram regulacyjnych i rynkowych zdolnych do przyciągnięcia inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wspieranie wykorzystania energii odnawialnej, określenie warunków handlu energią w jednolitej przestrzeni regulacyjnej, rozwój konkurencji na rynkach energii na szerszą skalę geograficzną oraz wykorzystanie korzyści skali należą do kluczowych celów Traktatu o Wspólnocie Energetycznej określonych w jego art. 2.
- (5) Osiągnięcie celów określonych w odniesieniu do udziału energii odnawialnej wymaga od umawiających się stron znacznych postępów w zwiększaniu wykorzystania energii odnawialnej na ich terytoriach.
- (6) Gwarancje pochodzenia, które stanowią dla odbiorców końcowych dowód, że dana ilość energii elektrycznej została wytworzona ze źródeł odnawialnych, i mogą być przenoszone niezależnie od wytworzonej energii elektrycznej, mają wartość rynkową, którą można wykorzystać do dalszego pobudzania inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.
- (7) W art. 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych („dyrektywa (UE) 2018/2001”) ustanowiono system wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia między państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz przewidziano możliwość rozszerzenia tego systemu na państwa trzecie pod pewnymi warunkami.

- (8) Ponieważ Wspólnota Energetyczna dostosowała i przyjęła dyrektywę (UE) 2018/2001 decyzją Rady Ministerialnej 2021/14/MC-EnC, a Unia Europejska jest stroną Wspólnoty Energetycznej, należy rozszerzyć unijny system wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia na umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej po spełnieniu przez nie warunków określonych w niniejszej decyzji.
- (9) Wzajemne uznawanie gwarancji pochodzenia między umawiającymi się stronami Wspólnoty Energetycznej a państwami członkowskimi Unii Europejskiej wymaga, aby wszystkie strony dostosowały się do tych samych zasad i wymogów prawnych oraz zapewniały ich stałe i skuteczne przestrzeganie. Konieczne jest zatem określenie warunków, które każda z umawiających się stron powinna spełnić przed uzyskaniem uznania i po jego uzyskaniu.
- (10) Należy ustanowić procedurę dotyczącą oceny, procesu decyzyjnego w sprawie uznawania i egzekwowania przepisów dotyczących uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.
- (11) Komisja powinna zatem, w imieniu Unii, przedłożyć Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej wniosek dotyczący decyzji w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie Unii Europejskiej. Ponadto Komisja powinna, w imieniu Unii, zagłosować za tym wnioskiem na posiedzeniu Rady Ministerialnej zaplanowanym na dzień 30 listopada 2026 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję do przedłożenia Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej wniosku dotyczącego decyzji w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, zawartego w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii na 24. posiedzeniu Rady Ministerialnej w dniu 30 listopada 2026 r., polega na poparciu przyjęcia wniosku dotyczącego decyzji w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, zawartego w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Komisja może uzgodnić nieznaczne zmiany we wniosku zawartym w załączniku do niniejszej decyzji przed posiedzeniem Rady Ministerialnej lub w jego trakcie, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, z uwzględnieniem uwag umawiających się stron Wspólnoty Energetycznej.

Jeżeli Rada Ministerialna nie będzie mogła przyjąć wniosku zawartego w załączniku do niniejszej decyzji na swoim 24. posiedzeniu w dniu 30 listopada 2026 r., może przyjąć ten wniosek korespondencyjnie po tym posiedzeniu, zgodnie z regulaminem wewnętrznym Wspólnoty Energetycznej, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*